

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 29 (925) | Субота, 27 липня 1985 року | Ціна 2 коп.

XXVII З'їзду КПРС — ГІДНУ ЗУСТРІЧ! УДАРНИК

На Хмельницькому заводі трансформаторних підстанцій імені 50-річчя СРСР широкого розмаху набрало соціалістичне змагання за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС.

Серед тих, хто йде в його авангарді, слюсар-складальник трансформаторного цеху, ударник комуністичної праці М. І. Шкварун. Понад двадцять років трудиться Микола Іванович на підприємстві. На його очах будувалася завод, виростили світлі цехи. Він брав безпосередню участь у проведенні монтажних робіт трансформаторного цеху. За цей час здобув шану й авторитет у колективі. Висока майстерність, творче, новаторське ставлення до обов'язків допомагають передовому слюсарю-складальнику

великих трансформаторів перевиконувати зміни завдання. Трансформатори, які складає Микола Іванович, відзначаються високою якістю і здаються з першого подання.

Плідно працює ударник у завершальному році п'ятирічки. Завдяки його раціоналізаторським пропозиціям заощаджено 1500 кілограмів чорних металів, 100 — кольорових, полегшено умови праці багатьом робітникам.

Микола Іванович багато разів удостоювався знака «Відмінника соціалістичного змагання», нагороджений таким знаком переможця одинадцяті п'ятирічки.

Чуйна, хороша людина. Багатим досвідом він хоче ділитися з новачками. Десятьма молодих слюсарів дав він пугівку у самостійне трудове життя. А вечорами його можна бачити в обласному Будинку культури УТОГ, де бере участь у гуртках оригінального жанру та драми. Його мистецьку майстерність бачили глухі Хмельниччини, Житомира, Черкаса, Чернігова, Одеси та Києва.

Портрет ударника комуністичної праці М. І. Шкваруна занесено на цехову Дошку пошани. Сьогодні він, як і його товариші по праці, несе трудову вахту за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС і 50-річчя сталінського руху.

І. КЛЕЙМАН.

У РАХУНОК 1986 РОКУ Змагаючись за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС, трудові колективи:

Артемівського, Івано-Франківського, Херсонського, Полтавського УВП-1 та Одеського виробничого об'єднання «Електрик» достроково завершили виконання виробничих завдань одинадцяті п'ятирічки.

Сьогодні трудівники цих підприємств та об'єднання працюють у рахунок 1986 року.

ЗМАГАННЯ ШИРИТЬСЯ

Широкого розмаху на Чернівецькому УВП набрало соціалістичне змагання за дострокове виконання виробничих завдань завершального року одинадцяті п'ятирічки, що проходить під девізом «XXVII з'їзду КПРС — XXVII ударних декад».

Чітка організація трудового суперництва, гласність змагання, стимулювання переможців сприяє досягненню високих здобутків колективу.

Важливу роль відіграє шанування переможців змагання. Так, на честь кращих колективів цехів і відділів на підприємстві піднімається Червоний прапор, а трудівники бригад й учасники індивідуального змагання нагороджуються на урочистих зборах.

Додає наснаги у праці трудівникам присвоєння звання «Ударник комуністичної праці», «Ветеран праці», «Майстер — золоті руки», «Кращий молодий робітник». Кращих успіхів у змаганні в нинішньому році досягла бригада, де майстром Я. І. Щетинін. Цей колектив трічі був серед кращих на підприємстві.

В індивідуальному змаганні найвагоміших здобутків досягли: Л. Ф. Журавльова, Л. Б. Швень, О. Р. Тодорик, Н. Д. Рикаловська, Л. А. Гечу, О. М. Майданська, П. І. Степанюк та інші.

На честь наступного з'їзду партії трудівники підприємства взяли підвищені соціалістичні зобов'язання й успішно виконують їх.

М. ПРОКОПЕНКО.

28 липня — День Військово-Морського Флоту СРСР

Надібно захищають морські рубежі Батьківщини радянські моряки. Справді океанський став Військово-Морський Флот СРСР. Народ влучив йому могутню техніку — атомні підводні човни, ракетні крейсери, великі протичовнові кораблі, сучасні ескадрині міноносці, морську ракетноношу авіацію.

Дбайливо зберігаючи бойові традиції, військові моряки вчаться майстерно володіти зброєю, успішно розв'язують навчально-бойові завдання, виховують у собі високу пильність.

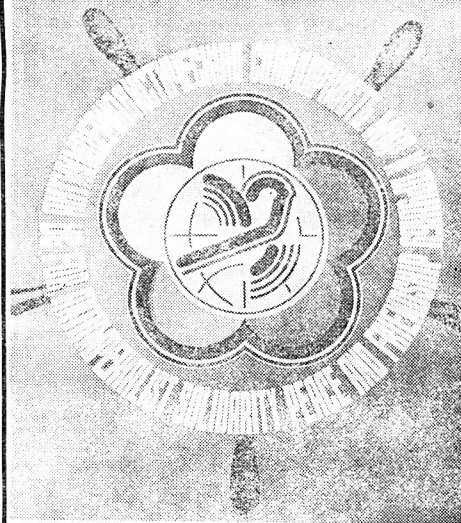
На знімку: відмінник бойової й політичної підготовки, відмінник ВМФ, сержант Ярослав Грицишин (Червонопрапорний Чорноморський флот).

Фото Ю. Ільєнка

(Фотохроніка РАТАУ).

Завтра в Москві відкривається XII Всесвітній фестиваль молоді і студентів

НАЙБУТНЄ ПІТАННЯ — В РУКАХ МОЛОДІ
XII ВСЕСВІТНІЙ ФЕСТИВАЛЬ МОЛОДІ І СТУДЕНТІВ
МОСКВА — 1985 рік

Плакат художника В. Босенка, випущений Політвидавом України.

ПРО НОРМУВАННЯ ПРАЦІ

Рада Міністрів СРСР і ВЦРПС прийняли постанову «Про заходи щодо поліпшення нормування праці в народному господарстві».

Міністерствам і відомствам СРСР, Радам Міністрів союзних і автономних республік, виконкомам місцевих Рад народних депутатів, господарським керівникам і відповідним профспілковим органам запропоновано вжити заходів для докорінного поліпшення нормування праці у виробничих і невиробничих галузях народного господарства, проводити цю роботу в тісному зв'язку з заходами по вдосконаленню господарського механізму, розширенню прав і посиленню відповідальності об'єднань, підприємств і організацій за кішечні результати їх діяльності, при широкій участі робітників та інженерно-технічних працівників у перегляді діючих норм відповідно до Закону про трудові колективи.

Визначено необхідним здійснити повсюдно в 1985—1986 роках планомірну перевірку діючих норм виробітку (часу) і обслуговування, маючи на увазі привнести їх у відповідність з досягнутим рівнем техніки, технології, організації виробництва і праці.

З метою забезпечення прогресивного рівня норм встановлено, що:

норми праці повинні визначатися в основному за єдиними й типовими нормами або нормами, розрахованими за міжгалузевими й галузевими нормативами трудових затрат;

діючі на підприємствах і в організаціях норми виробітку (часу) і норми обслуговування підлягають обов'язковій перевірці на відповідність досягнутому рівню техніки і технології, організації виробництва і праці в процесі атестації робочих місць. За підсумками атестації застарілі норми повинні переглядатися;

при впровадженні нової і вдосконаленні діючої техніки і технології, організації виробництва і праці, проведенні інших господарських заходів, які забезпечують зростання продуктивності праці, застосуванні норми повинні своєчасно замінюватися новими, які б відповідали умовам виробництва, що змінилися;

застосування працівником, бригадою з власної ініціативи нових прийомів праці і передового досвіду, вдосконалення своїми силами робочих місць, підвищення професійної майстерності і досягнення на цій основі високого рівня виробітку в період між атестаціями робочих місць не є підставою для перегляду норм за рішенням адміністрації. Перегляд норм у цих випадках може здійснюватися з ініціативи колективів бригад, робітників і службовців, за що вони заохочуються у встановленому порядку.

Підвищується роль показника трудомісткості продукції (робіт) у плануванні виробництва і праці, формуванні коштів на його оплату. Конструкторським, проектним і проектно-технологічним організаціям будуть встановлюватися граничні економічно допустимі рівні затрат праці на виробництво проектнової продукції і технологічних процесів. У складі проектів на нові види продукції і технологічних процесів визначатиметься трудомісткість їх виробництва.

У постанові передбачено й інші заходи по вдосконаленню організації нормування праці та посиленню заінтересованості робітників у впровадженні технічно обґрунтованих норм виробітку.

ТОВАРИ ДЛЯ НАРОДУ

Геліостанція для магнітофона

Сонячні батареї для живлення транзисторних магнітофонів середньої потужності почав серійно випускати Світловодський завод чистих металів у Кіровоградській області. Додаткова сировина для виготовлення новинки не знадобилась: її виробляє спеціально створений цех, що використовує відходи виробництва.

Зовні домашня геліостанція нагадує малоформатну шахову коробку. Світлова енергія перетворюється в електрику з допомогою технічного кремнію. Чутливі елементи здатні виробляти струм навіть у тіні і в світловому потоці різних ламп освітлення.

«Сонячна» продукція стає традиційною для світловодських металургів. У школах країни широко використовуються сонячні батареї, призначені для дослідів на уроках фізики, а турнети по достоїнству оцінили батареї для транзисторних приймачів. Перші дві з половиною тисячі нових геліостанцій покупці одержать вже цього року.

Останнім часом завод освоїв 17 нових видів виробів масового попиту. У змаганні за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС колектив достроково виконав п'ятирічне завдання по випуску товарів народного споживання.

О. ПАЛАНТ.

УЧАСТЬ, РОЗВИТОК, МИР

З демографічної точки зору людство старіє. Однак життя, історичний досвід вимагають приділяти дедалі більше уваги проблемам молоді, на плечі якої ляже відповідальність за долю світу в майбутньому. Відображення цієї насущної вимоги стало рішенням Генеральної Асамблеї ООН проголосити 1985 рік Міжнародним роком молоді під девізом «Участь, розвиток, мир». Проте, як цей гуманний девіз втілюється в життя при різних соціальних системах, розповідають запропоновані нижче матеріали.

НЕДОСЯЖНА МРІЯ

Ось як характеризує становище десятків мільйонів юнаків і дівчат капіталістичного Заходу доповідь генерального секретаря ООН Переса де Куєльяра «Становище молоді у 80-х роках»: «Мабуть, найбільшого поширення в житті молодих людей нашої десятиріччя набули такі поняття, як «нестача», «безробіття», «пенова зайнятість», «недостатня зайнятість», «почуття тривоги», «беззахисність», «прагматизм», «засоби до існування» і навіть «виживання». Якщо в 60-х роках, перед деякими групами молоді в різних районах світу стояла проблема кризи культури, ідей та інститутів, то у 80-ті роки перед нашою поколінням виникла проблема структури кризи, хронічної економічної невиваженості і навіть нестатків... Потребні, права й інтереси молоді можуть бути здійснені лише в умовах миру. Війни, гонок озброєнь... мають очевидні негативні наслідки для всього процесу розвитку. Необхідно виховувати її в дусі гуманізму, дружби, співробітництва і взаєморозуміння. Молоді люди повинні усвідомлювати свої обов'язки у світі, яким їм доведеться управляти, і надихатися вірою в щасливе майбутнє людства».

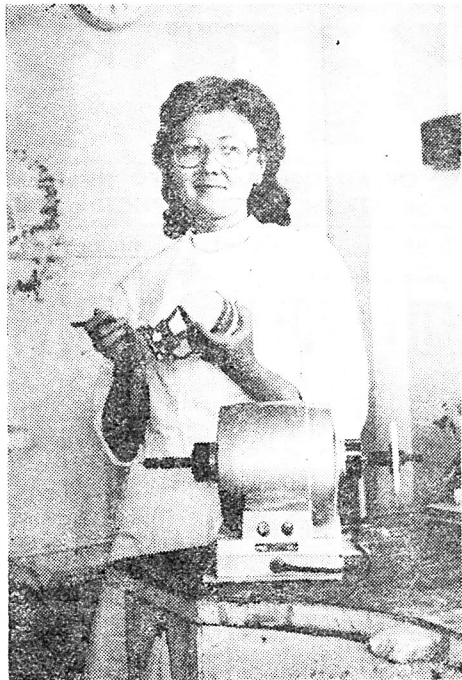
Красномовна статистика

* Серед депутатів парламентів капіталістичних країн практично немає представників молоді...

* Із 36 мільйонів безробітних у капіталістичному світі молодь віком до 25 років становить 44 проценти, зокрема: у США — 45,7 процента, у Великобританії — 42,2, у Франції — 42,1...

* У США понад 23 мільйони неписьменних. І молодих серед них стає дедалі більше — щороку видає школи близько мільйона учнів...

* Майже 15 мільйонів неписьменних у країнах «Спільного ринку»...

КОЛИ ПОРУЧ ДРУЗІ

Алла Федірко, привітавшись з вахтером, піднялася до себе в кімнату. Її подружки Ольги Тихонос ще не було з роботи. Алла підійшла до відчиненого вікна, виглянула. Посеред двору стояв хлопчина років чотирьох і тер руками очі, напевне світкнувся і впав. Та, побачивши, що його ніхто не жаліє і не звертає на нього уваги, покинув плакати і, як пічого не було, побіг наздоганяти батька.

Алла усміхнулася. Їй здалося своє дитинство, роки, проведени в Лебединській спецшколі-інтернаті для глухих дітей, в якій почала навчатися з чотирьох років. Ніби їй недавно все те було, а вже минуло двадцять років. Там вона знайшла друзів. Разом готувалися до занять, грали в різні ігри, ходили до лісу. Природа завжди заповнювала її свідомість багатством. А ще дорогим усім дітям Федір Трохимович — перший учитель. З ним завжди було цікаво. Його доброта і любов до своїх вихованців була щирою, батьківською. І скільки було радості, коли він приходив до нас після уроків. Усі збиралися навкруги нього і він починав свою оповідь. І кожного разу відкривав для нас щось нове, ще не омріяне.

Так плунув час. Не зчулися, як вросли, і тільки останній шкільний дзвоник нагадав нам, що ми вже не діти і пора збиратися в дорогу. Шукати свою самостійну стежку в житті.

Після школи, у серпні минулого року, прийшла на Сумське УВП. Стала ученицею у швейному цеху. Шити любила ще змалку, зі школи. На уроках трудового навчання шила одяг, правда для ляльок, що приносило велике задоволення і полюбила це заняття назавжди. Тому й прийшла сюди, на УВП. Та з часом відчувала: стали відводити очі. Довелося роззатися з машинкою і перейти до рукавичного цеху какульницького готової продукції.

Але й тут добре. Який хороший і дружний колектив. При потребі завжди готові допомогти. А хіба можна уявити роботу без майстра дільниці Ліді Іванівни Шни. І сьогоднішній 120 процентів дещого виробітку належать і їй. Це вона допомогла швидко освоїти професію і знайти себе у праці.

А на сцені? Там вона теж відчула увагу і підтримку. Директор обласного Будинку культури Катерина Андріївна Гнітій допомогла їй вибрати улюблений жанр малих драматичних форм.

А потім були репетиції. Наполеглива праця над текстом, жестами і мімікою. І ось уже перший виступ. Хвилювання і... вдача. Скільки було радощів. Вітань від друзів, наставників, а найдорожче — теплі оплески глядачів.

Відтак виїзні концерти до Кочубової, Ромців, зонльний огляд художньої самодіяльності в Ужгороді...

Це тільки початок, але він уже є. Хіба не щастя? І до них, до цих малюків, що ганяють у дворі м'яча, воно прийде теж.

Олександр КУДРЯВЦЕВ, м. Суми.

ВСІ ШЛЯХИ ДЛЯ НАС ВІДКРИТІ

Розповідає секретар ЦК ЛКСМУ П. Симоненко

— У нас немає таких проблем, які розв'язувалися б без участі молодих. Тому благородні ініціативи Міжнародного року молоді гаряче підтримані Україною Рад. До юнаків і дівчат беруть активну участь у громадських і державних справах, широко представлені в органах народної влади. Постійно зростає вклад молодих у розв'язання соціально-економічних завдань суспільства, у справді всенародну боротьбу за мир, співробітництво і взаєморозуміння між державами.

— Тобто девіз «Участь, розвиток, мир» для нашої молоді близький і зрозумілий...

Увага до молоді, викладання про неї — один з головних напрямів у діяльності КНРС і Радянської держави. Цій меті служать постійне вдосконалення системи освіти і професійної підготовки, залучення до участі у творчій діяльності молодих людей, які набувають у життєвому творчому дії навичок справжніх господарів країни.

— Який же він, представник радянської молоді, сьогодні?

— Сучасного молодого робітника і селянина, інженера і агронома, лікаря і вчителя характеризує високий рівень освіченості й культурності. Почуття робітничої честі, професійної гордості, висока дисципліна, шира турбота про справи колективу, доля країни — відзначають кращі представники нашої молоді. На-

приклад, шахтаря виробничого об'єднання «Ворошиловградвугілля», члена бюро ЦК ЛКСМУ Юрія Волкова або майстра високих надій з колгоспу імені Мічуріна Коростинського району Житомирської області, члена ЦК ВЛКСМ Ніну Негерей. Вони росли і вчилися, як і мільйони їхніх ровесників. Їх доля типова для нашої суспільства, яке гарантує честь по праці. Цих молодих людей зробило знаними всіма іменами добре працювати, а також висока громадськість. І Ніна, і Юрій — лауреати премії Ленінського комсомолу, нагороджені орденами і медалями. Під стать їм механізатор, депутат Верховної Ради УРСР Надія Книш (Сумська область), доярка, Герой Соціалістичної Праці Тетяна Стецьмак з Житомирщини, фрезерувальниця Шенетинки Віктор Чобруєв та багато інших. Їх — тисячі. На них виховують, з них «роблять» своє життя мільйони комсомольців України.

Доброю традицією стала активна участь комсомольців і молоді в роботі на найважливіших промислових об'єктах, які визначають націону-технічний прогрес. Молодь шестивує над атомною енергетикою, сільськогосподарським машинобудуванням, легкою промисловістю, сферою обслуговування і торгівлею. А участь у науково-технічній творчості тільки в минулому році принесла економічний ефект понад 200 мільйонів карбованців...

— Яку з рис молодого господаря країни Ви вважаєте найважливішою? —

Коли ми говоримо про риси, виховані суспільством розвинутого соціалізму, на перший план виходить інтернаціоналізм нашої молоді. Так, уже кілька років під-ряд студенти загону мого Хо Ші Міна Київського політехнічного інституту передають зароблені гроші (вже більш як сто тисяч карбованців) на відбудову зруйнованого села у в'єтнамській провінції Лапгюнг. Близько 150 загонів безпартійної праці, створених у вузах республіки, щороку перераховують зароблені кошти дитячим будинкам і в Радянський фонд миру. І справа тут не в грошових сумах, хоч і не, звичайно, важливо. Головне те, що безкорисливість, душевна щедрість виховуються реальною діяльністю, прагненням уже сьогодні жити за законами комуністичної моралі.

Неможливо уявити життя радянської молоді без активної участі у священній боротьбі за мир. Тільки в референдумі «Я голосую за мир!» взяли участь більш як 6,5 мільйона юнаків і дівчат республіки. Крім того, за останні два роки на Україні силами молоді було проведено понад 40 тисяч антивоєнних мітингів і маніфестацій.

Підтвердженням цього стала й підготовка молоді республіки до XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві. Ткаля Даринського шовково-вологокомбінату, депутат Верховної Ради СРСР Зоя Ковшова виступила з ініціативою «Всю продукцію, виготовлену на комсомольсько-молодіжних суботниках на честь фестивалю, здавати з першого пред'явлення. Всі зароблені кошти перераховувати у фонд фестивалю». Цю ініціативу підтримала вся комсомолка України.

Для нас нинішній рік — огляд наших соціальних досягнень, способів життя, пропаганди історичного досвіду розв'язання молодіжних проблем.

Красномовна статистика

* У народному господарстві Радянської України працює понад 8 мільйонів юнаків і дівчат — приблизно половина загальної кількості працюючих...

* Депутатами Верховної Ради УРСР обрано 117 молодих людей віком до 30 років. У Верховній Раді СРСР молодих представників України — 30 чоловік.

* Практично половина вчителів, інженерів, лікарів республіки — молоді люди віком до 30 років...

* На Україні — близько 25 тисяч молодих учнів. Кожен третій з них — науковий працівник АН УРСР.

ЩАСЛИВА ДОЛЯ

Людей долі неповторні. Щасливо називають не кожну. Але долю Івана Івановича Плічка іншак не назвеш.

Шанують і поважають його у колективі Черкаського УВП за добросовісну працю, за людяність і порядність.

Адміністрація підприємства, партійна, профспівкова та первинні організації УТОГ неодноразово нагороджували І. І. Плічка грамотами, цінними подарунками та оголошували подяки за сумлінну працю.

Та найщасливішою людиною на землі почуває він себе ще й тому, що погалажило йому і в особистому житті: тут-таки, на підприємстві, зустрів ту, на яку єдину, свою кохану...

До цієї зустрічі Івана доля кидала в різні міста. Народився він у Черкаській області, у Львові закінчив спецшколу-інтернат для глухих дітей, потім роки працював на заводі імені Жовтневої революції в Одесі, а 1977 року вступився на Черкаське підприємство УТОГ, де й працює тепер.

Одяг приїхала з Вінниці до Черка, сподобалась їй місто, і люди зустріли привітно, а ще з Іванком похаживали одне одного і заплідилась вона тут назавжди.

А 1978 року відсяятивали до них веселля і тепер обое

роблять все для того, щоб зберегти свою любов, пронести її світло і тепло через роки життя.

Недеко буває молодому подружжю, адже мешкають вони поки що в гуртожитку і виховують трьох малюків і виховують трьох малюків — шестирічну Алду і дев'ятимісячну Валю та потирирічного сина Андрійка.

Коли друзі запитують у Івана Івановича, як йому і Олі вдається жити в сімейних стосунках, він відповідає:

Дуже люблю свою дружину і дітей. Знаю і спочуваю, як важко Олі з нами, як вона стоїть за день а тому шлея роботи не затримуєш ніде, а постійно додому, щоб допомогти їй. Роботу домашню не розподіляю на чоловічу й жіночу, парвниє і прати та прасувати білизну, і в магазині та на базарі екупуюю, і з дітьми бавлюся. Щодня всю домашню роботу ми з Оленою робимо вдвох. Олі і папає у нас злата і порозуміння і сім'ї. А невдовзі ми маємо отримати окрему квартиру, тоді ще краще займемо...

Слухачи розповідь Івана Івановича і вірши, що їм велике сімейне щастя буде тривалим, едмуватиме добрим прикладом для будь-якої сім'ї.

В. РОСЯНА,
м. Черкаси

Росте, росте
Наш син
Із твоїми очима.
Я бачу в нім
Продовження своє.
Своїх літ,
Своїх думок,
Своїх еспівань
Та зверхень.
Я переходжу в нього,
Як зернятко
Переходить у росточок,
Стебло — у колос,
Захоплення — в любов,
Життя — у безсмертя.

Я повітї через ханї
й води
Мрією, мов на прудкїм
конї,
Мчу туди, де сонцем
віжно сходить
Личко миле у сумнїм
вікнї,
Гаяну в очї, наче вечір,
темнї.
Що в них зараз: болї,
щастя, сум?
Твої руки теплї, наче
в ненї,
Світлї спокїй, лагіднїсть
несуть.
Вся ти неземна якась,
весняна —
День від тебе золотом
цвітє.
З'явився — і враз
теплїше стане,
Посміхнешся — радієть
проростє.

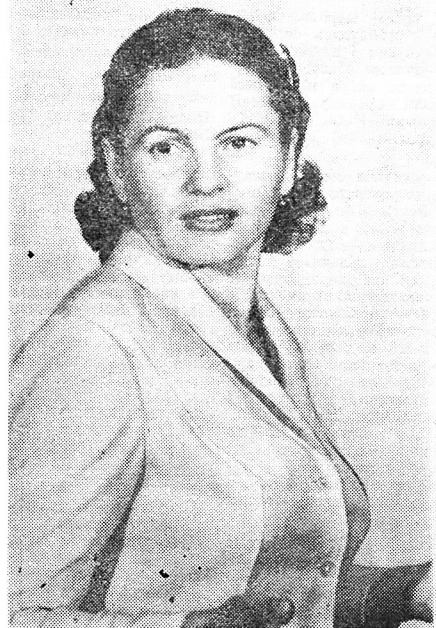
Константин ЛАЗАРЕНКО.

Привітуйте уважніше до рие нашої славної сучасності, і ви відчуєте гордість і радість за таких людей.

Зоя Яромолівч — швачка заведе № 1 Житомирської фабрики індивідуїтї одягу. Передова виробництвї не тільки едвно трудиться, а й бере активну участь у культурній самодїяльності Житомирського будинку культури. Вона одна з провідних актрис самодїяльного народного театру, зіграла багато ролей, бере участь у концертних програмах. У зоряльному огляді за вдало зіграну роль революціонерки Олени у виставі «Юність батьків» одержала оцінку «відмінно».

У Яромолівчів дружина сім'ї Чоловік Зоя, Владислав Станіславович, працює бригадиром на заводі «Спецлісмаш», син Едик навчається у сьомому класі спецшколи-інтернату для глухих. Діають у цій родині усі турботи і успіхи павїла, а тому і виробництвї, і творчї здобутки господинї — велике сягто для всієї родини.

Фото Т. ІВАНЕНКА.

Клуб знайомств „ВЕСЕЛКА“ ЛИСТИ З ОСТАННЬОЇ ПОШТИ

Невдовзі виповниться два роки з того часу, як почав діяти клуб знайомств «Веселка». Ми так назвали його за порадкою читачів «Нашого життя», бо коли на небі з'являється веселка, значить кітається дощ, розвіюються хмари, настають погожі дні...

Багатьох познайомив клуб. І тепліше, радісніше стало жити колись садиноким людям.

До редакції надходять листи-подяки з різних міст і сіл. Ось один з них, якого написало подружжя Микола і Тетяна Бороданови з міста Донецька:

Лист Валентини М. з Кіровоградщини. Мені 36 років, зріст 164 см, струнка, весела, говоривська. Закінчила 12 класів спецшколи глухих, живу з батьками, працюю на заводі, мімікою володію добре, люблю читати, в'язати.

Була б вдячна, якби відгукнувся до мене чоловік моїх років чи й старший, високого зросту, спокійний і веселий.

Лист Ірини С. з Криму. Мені 54 роки, чоловік помер давно, діти виросли, одружилася і роз'їхався, а мені одній тужно. Хочу зустріти добру людину для сімейного життя. Я хороша господиня, вмю шити, працюю на фабриці. Відгукнувся до мене друже, і вдвох нам буде легше жити...

Лист Валентини О. з Київщини. Прошу допомогти мені, «Веселко», познайомитись з добрим душею, одиноким, роблящим чоловіком. Нехай він буде садиноким, але, щоб розмовляв моїх років чи й старшим.

Мені 29 років, садиноким, скромна, працюю на

Від широкого серця дякуємо клубу за те, що познайомив і звів наші долї. Тепер ми щасливі. Нехай ті, кого знайомить наша «Веселка», теж будуть щасливими всіми...

Правління клубу щиро вітає подружжя Бороданових. Щастя, здоров'я, всіхляких гараздів вам на довгі роки життя!

Не всі, звичайно, дописувачі «Веселки» змогли познайомитись з тим, чи з тією, кого шукають. Та не сумуйте, шановні, вірте в ту зустріч і вона неодмінно настане.

А сьогодні знову пропонуємо нові імена тих, хто хоче створити сім'ю.

симпатична, працюю на фабриці. Вмю шити, в'язати, люблю чистоту і затишок, багато читаю...

Лист Марії С. з Житомирщини. Мені 41 рік, зріст 170 см, живу в селі, працюю в колгоспі, мімікою не володію, але розмовляю. Дуже хотїла б, щоб відгукнувся до мене чоловік моїх років, чи й старший. Зріст та освіта не мають значення. Погодилася би на вітажд

Лист Галини Д. з Львівщини. Мені 23 роки, зріст 164 см, садиноким, володію мімікою, живу з батьками, добре готую, люблю чистоту і порядок в домі, працюю на підприємстві.

Мрію мати хорошу сім'ю, Хочу, щоб відгукнувся до мене добрий душею хлопець моїх років чи старший.

Лист Галини К. з Волині. Дорога «Веселко», допоможі знайти вірного друга для сімейного життя.

Мені 38 років, чую і розмовляю добре, маю вазду — кульгаю. Освіта середня, маю добрий характер, працелюбна, матеріально і житлом забезпечена. Хочу, щоб

відгукнувся до мене чоловік моїх років чи старший, котрий не п'янає спиртного.

Лист Петра К. з Миколаєва. Довго вагався, та все ж вирішив скористатися і я твоїми послугами, «Веселко». Допоможі познайомитись з хорошою садиноким дівчиною. Головне, щоб вона була скромною, чесною і працьовитою людиною, та цінувала дружбу над все...

Мені 25 років, садиноким, не п'ю і не п'янаю, працюю на заводі, займаюсь спортом, люблю читати...

Лист Галини Л. із Львівщини. Хочу зустріти доброго товариша. Бажаю, щоб він був моїх років чи й старший, чесний, веселий, сердечний із спокійним характером, та серйозним поглядами щодо сімейного життя.

Мені 33 роки, весела, допитна, струнка, середнього зросту, закінчила 10 класів, мімікою володію, розмовляю, працюю на швейній

Шановні читачі! Надсилайте свої листи. Редакції перешле їх вашим адресатам.

Правління клубу «ВЕСЕЛКА»

фабриці, живу з батьками у власному будинку.

Лист Івана Г. з Черкащини. Я дуже радий, що існує клуб знайомств «Веселка» і прошу допомогти мені познайомитись з дівчиною чи жінкою 28—32 років, котра бажає створити сім'ю. Хочу, щоб вона була сердечною, серйозною і доброю господинею, вмїла готувати.

Мені 34 роки, зріст 160 см, освіта середня, розлучений, дїтей немає.

Лист Василя П. з Полтавщини. Мені 28 років, глухий, високий, симпатичний, живу в селі з батьками, маю професію токаря, не п'ю, не п'янаю. Хотїв би, щоб відгукнулася до мене добра душею, працююча дівчина, котра погодилася б переїхати жити до мене чи в райцентр, щоб я міг часто навідувати своїх батьків.

Лист Петра І. з Черкащини. Хочу від широкого серця подякувати «Веселці» за допомогу. Як важко буває в житті, коли немає поруч товариша, котрий би міг тебе зрозуміти, допомогти, порадити...

Мені 26 років, слух втрапив недовго, навчався в загальноосвітній школі, мімікою майже не володію.

Люблю читати, добре малюю, займаюсь фотографією. Дуже хочу познайомитись з дівчиною, з якою змогли б зійтись характерами, поглядами на життя, прагненнями, переконаннями — бо саме це і єднає людей.

Головне, щоб вона була доброю, чесною, сердечною, порядною, скромною та не шукала легковажного життя.

ПОЛЕГЛИМ ГЕРОЯМ.

Фото І. ТОЛОЧКА.

КОРИСНІ ПОРАДИ ЛІТО, КОСМЕТИКА І ВІТАМІНИ

Ви помітили, що на обличчі з'являється ще одна зморшка, а шкіра червонїла, почала лущитись. Зітхувши — роки минають! — ви поспішаєте одразу ж купити новий крем.

Звичайно, шкіра обличчя потребує особливої догляду, а для цього корисні хо-

ропний живильний крем, маскї, можливо, легкий масаж. Та значно потрібніша всьому нашому організму «природна косметика» — достатньо тривалий сон, свіже повітря і правильне харчування. Бо передчасно зівала, нездорова шкіра — то, найчастіше, результат недостачі

ВІТАМІН А називають вітаміном краси. Він додає блиску очам і волоссю, сві-

жості губам, робить гладенькою шкіру. Вірні ознаки нестачі вітаміну А — волосся і нігті тьмяніють, стають ламкими, шкіра обличчя лущиться, набуває сіруватого, землистого кольору. Намагайтесь одразу ж поповнити дефіцит!

Врахуйте: найбільш вітаміну А в риб'ячому жирі й печинці, а також у сметані, маслі, сирі, молоці, яєчному

жовтку, нетрунці помідорах, моркві, динї, зеленому горошку, салатї й шпинатї.

Вітамін А розчиняється в жирах, а не у водї, тому у багатї на вітаміни овочї необхідно жири додавати. Терта морква, наприклад, корисніша із сметаною чи олією, ніж без них. Не забуйте: продукти, в яких міститься вітамін А, не слід тримати на сонці, у світлому місці, на повітрі. Масло,

сметану, молоко обов'язково закривайте кришками.

ВІТАМІН В багатий у дріжджах, квасолї, нежирній свининї, молоці, жовтку. Він забезпечує в організмі рївновагу вуглеводів, жирів, води, робить шкіру чистою.

ВІТАМІН В₂ також міститься у дріжджах і молоці. При нестачі його випадає волосся, виникає запалення шкіри обличчя.

ВЧИНОК І НАСЛІДКИ

ПІЯЦТВУ — БІЙ

У країні широким фронтом розгорнулася боротьба з пияцтвом і алкоголізмом. Юридичною основою настанову на це зало у нашій республіці є Указ Президії Верховної Ради УРСР від 20 травня 1985 року «Про

Є над чим сьогодні задуматися любителям хмільного. Результати їх «діянь» виявляються в дуже суворі юридичні наслідки. В законі подавстві з'явилася нова норма, яка передбачає за винявання спиртних напоїв у нестановлених місцях або появу в п'яному вигляді, якщо за такі дії на що особу протягом року двічі накладались адміністративні стягнення, — штраф від п'ятдесяти до ста карбованців або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з утриманням двадцяти процентів заробітку, а при певних умовах — арешт до п'ятнадцяти діб.

Як бачимо, заходи дуже серйозні. Раніше вони застосовувались лише до дрібних хуліганів. Однак не тільки дрібні, але й кримінально-карні хуліганські дії, як правило, чиняться на ґрунті пияцтва. З другого боку, п'яниці чинять громадянським неприємності не менш, ніж дрібні хулігани. Вони розпивають спиртне в скверах і на стадіонах, штовхаються на танцмайданчиках і в дискотеках, псують настрої пасажирів громадського транспорту і глядачам, які прийшли в кінотеатр...

Зовсім неприпустимим є пияцтво на виробництві. Прогули і ламання агрегатів, дорожньо-транспортні пригоди і пожежі — все це супутники п'яної розбещеності. Тому за розпивання спиртних напоїв на підприємствах і в організаціях, або перебування на роботі в нетверезому стані вперше передбачена адміністративна відповідальність у вигляді штрафу від тридцяти до п'ятдесяти карбованців.

У запобіганні пияцтву, створенні атмосфери нетерпимості до будь-яких проявів розхлябаності і недисциплінованості важливу роль покликані відіграти керівники. Указ підвищує їх відповідальність за будь-які прояви пияцтва в трудових колективах.

Особливу стурбованість викликають у нас випадки проникнення пияцтва в дитячі і підліткове середовище. Судова практика свід-

заходи по посиленню боротьби проти пияцтва і алкоголізму, викориненню самоговариння», розроблений відповідно до Указу Президії Верховної Ради СРСР.

чить, що першу чарку неповнолітні часто одержують з рук дорослої людини, на осіб, винних у доведенні неповнолітніх до стану сп'яніння, тепер накладається штраф від п'ятдесяти до ста карбованців. Втягнення неповнолітнього в систематичне пияцтво відповідно до статті 208 КК УРСР карається позбавленням волі на строк до п'яти років. Така серйозна міра відповідальності зв'язана ще й з тим, що підлітки нерідко втягують у пияцтво, щоб надади використовувати їх у злочинній діяльності.

Слід мати на увазі, що нові норми права значно розширили, але не скасували існуючу раніше систему заходів боротьби з пияцтвом. Залишаються чинними норми громадянського, сімейного, трудового, адміністративного, кримінального законодавства, спрямовані на його викоринення. Наприклад, стаття 70 Кодексу про шлюб і сім'ю УРСР захищає дітей від згубного впливу п'яниць-батьків. Воно передбачає позбавлення батьківських прав. Так, недавно рішенням Броварського районного народного суду їх були позбавлені подружжя Киселенки, які систематично в присутності чотирьох дітей пиячили, вели аморальний спосіб життя. З них стягнуто аліменти в розмірі 50 процентів усіх видів заробітку.

Відповідно до статті 15 Цивільного кодексу в судовому порядку обмежується дієздатність осіб, які зловживають алкоголем. Суд може позбавити такого громадянина права без згоди опікуна продавати, дарувати, зашчатити, обмінювати, купувати майно, а також здійснювати інші операції, за винятком дрібних побутових.

Кожний громадянин повинен знати і виконувати вимоги законів, спрямованих на утвердження комуністичних норм моралі, тверезого способу життя.

І. КОЗИНЦЕВ,
заступник начальника
відділу Міністерства
УРСР.

По сторінках зарубіжної преси

Журнал «Гемайзам» (орган Спілки глухих і слабочуючих НДР) нерідко вміщує на своїх сторінках замітки про глухих колекціонерів, що присвячують своє дозвілля улюбленому заняттю.

ЕТИКЕТКИ З 135 КРАЇН

Харді Хаймбургер 15 років тому захопився колекціонуванням етикеток безалкогольних напоїв. З чого все розпочалося? По-перше, його батько збирає етикетки від сирникових коробок; по-друге, один із знайомих подарував Харді декілька етикеток від плянок з-під лимонаду. Спочатку він збирав етикетки, що друкуються в НДР, потім в колекції з'явилися «іноземки».

Збирання розширило знання Харді: він активно листується, обмінюється етикетками з колекціонерами НДР, Радянського Союзу, Чехословаччини, Австрії, Данії, Австралії, Філіпін. Але, в свою чергу, навчало Харді працювати зі словником, і він багато дізнався про життя різних країн.

ЧАВУННЕ ЛИТТЯ ТРЬОХ СТОЛІТЬ

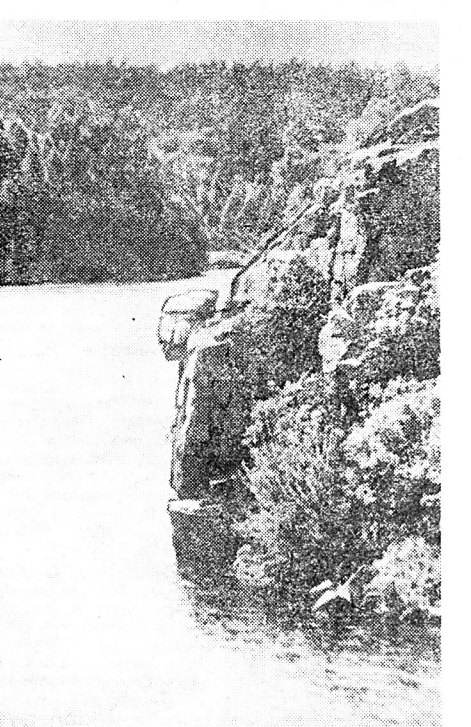
У місті Грімма (округ Лейпніг) живе Зігфрід Мі-

хаєд, який колекціонує старовинні чауни печі. Він їх збирав чимало — понад 40 штук! Найдавніший екземпляр відліто в 1750 році, наймолодший — в 1925 р.

Щі одно-два і навіть три-чотири печі робили вмілі майстри, прикрасивши їх чудовими орнаментами, поштатами людей, тварин, сценами з військового і мирного життя. Зігфрід Міхаєл не тільки з захопленням розшукує старовинні печі, але й з немешово майстерністю відновлює їх. Кожен екземпляр його колекції хоч сьогодні «готовий до дії».

Недавно відвідувачі одного з виставочних павільйонів Лейпніга змогли помилуватися експонатами із збирання Зігфріда Міхаєла, чий невтомний пошук допоміг зберегти чудові предмети, виготовлені диварниками минулих років.

(Переклад з німецької).

НАД РІЧКОЮ ТЕТЕРІВ (Житомирська область). Фотохуд. І. ТОЛОЧКА.

ХРОНІКА СПОРТИВНИХ ЗМАГАНЬ МІЦНІЮТЬ ЗВ'ЯЗКИ

Минулого року за ініціативою ЦП УЗТОГ в Харківському обласному будинку культури відбулась товариська зустріч збірних команд Ташкента і Харкова з настільного тенісу і російських шашок. Тоді перемогли гості.

А недавно, в червні, на товариській зустрічі, присвяченій 40-річчю Великої Перемоги, прибули до Харкова ташкентські футболісти. Гості були настроєні по-бойовому, прагнули виграти в торішнього чемпіона України і тому гра мала досить напружений, часом жорсткий характер. Але харків'яни М. Мовчан, С. Макаренко, В. Плохотник, М. Кочмарик, які забили голи, як кажуть, не залишили суперників ніяких надій.

Варто уважити й те, що спортивні команди Ташкента вилітають на ці та подібні турніри у вихідні дні і за рахунок відгулів, на кошти республіканського ДСТ «Спартак».

А. ФЕДОРЕНКО.

Наступного дня узбецькі м. Харків.

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

У Пермі (РРФСР) вперше відбувся особистий чемпіонат СРСР з шашок серед глухих юнаків і дівчат. Збірну України на цьому турнірі представляли вихованці Піщанської спеціально-інтернату для глухих дітей, що на Вінниччині — кандидат у майстри спорту Іван Горбачик, першорозрядники Олена Купрій і Леонід Заболотний, другорозрядники Ірина Сікальська та Іван Піржіжок.

Незважаючи на молодість, українські школярі продемонстрували досить зрілу гру і домоглися високих результатів. Перше місце серед юнаків посів Іван Горбачик, який набрав 7,5 очка з 9 можливих. Третє місце посів Леонід Заболотний. Серед дівчат першість виборола Олена Купрій.

Варто відзначити добру організацію змагань, чітке судівство, в чому заслуга активістів Пермського обласного відділу ВТОГ.

Варго завдяки про себе юні українські спортсмени. Не тільки наступного року, але й у 1987, коли подібні змагання проходять на Україні, вони докладуть усіх зусиль, щоб довести, що успіх їм не випадковий.

А. КОЛЕСНИК,
вчитель Піщанської
спеціально-інтернату
для глухих дітей,
Вінницька область.

ОЦЕ ТО ГРА!

У дні проведення розіграшу кубка з футболу Харківської обласної федерації глухих погода не радувала: дош лив, як з відра. Футбольне поле стадіона «Локомотив» перетворилось на озеро. Але якою цікавою і красивою вийшла фінальна гра між семиразовими володарями кубка — командою заводу імені Малішева і колективом миськівського УТОГ! Хоча я й спокійний болівальник, але стриматися не зміг. Це треба було побачити і пережити.

Кубок виграла збірна миськівського УТОГ з рахунком 2:1, причому один з

А. СИМОНЕНКО,
заступник голови Харківської обласної федерації глухих.

З ТУРВОТОЮ ПРО ЗДОРОВ'Я

Нещодавно в Донецьку відбувся обласний семінар працівників культзакладів з питань поліпшення фізкультурної і спортивної роботи серед нечуючих.

З доповіддю про завдання, які стоять перед культзакладами області в цьому плані, виступила голова обласного відділу УТОГ В. І. Косинова.

В обговоренні доповіді взяли участь директори: Ждановського будинку культури Е. Є. Латинцева,

В. КРУГЛЯК,
Донецька область.

Редактор
П. БУЛАТОВ

ПОПИТ НА ЛІТЕРАТУРУ про масонство завжди був великий. Нова книга «За кулісами видимої влади», що вийшла у видавничстві «Молодая гвардія», розширює відомості про цю таємну організацію.

У збірник увійшла значна частина матеріалів, які були опубліковані у радянській пресі в зв'язку з викриттям підпільної діяльності таємної масонської ложі П-2 в Італії. Мова в них іде про політичну роль масонства в сучасному світі, «таємниці» масонських орденів, діяльність масонів у різних країнах, історію та ідеологію цієї організації.

Факти, наведені в багатьох матеріалах зарубіжної і радянської преси, переконливо свідчать, як глибоко вкоренилася серед правля-

чих класів Італії кругова порука, завдяки якій спільно і безкарно діють буржуазні політики і клерикальні, таємні масонські ложі і терористичні центри, зв'язані з ЦРУ й італійськими таємними службами. Стало

НОВІ ВИДАННЯ „ТАЄМНИЦІ?“

Відомо, що в Італії опубліковано доповідь парламентської комісії про розслідування діяльності масонської ложі П-2, що офіційно підтверджує підпільний характер цієї організації, під дахом якої об'єдналися агенти крайньої реакції, італійської й міжнародної, емісар ЦРУ і відверті фашисти. У західній пресі, зокрема у

книзі англійського письменника Девіда Яллопа, не менш аргументовано пов'язується причетність ложі П-2 і ЦРУ до спроби вбивства папи Іона Павла I.

Авторів збірника об'єднує класовий марксистський під-ного курсу через масонські канали.

За даними різних джерел легальні, відкриті ложі нараховують у своїх колах не менше п'яти мільйонів. Але існують ще й нелегальні організації. Десятки й сотні тисяч масонів входять у ложі Великобританії, Франції, Італії, Західної Німеччини, Швеції та в інших країнах Європи, Америки, Азії. В сучасному буржуазному світі масони входять в уряди, парламенти, національні корпорації, різноманітні клуби і організації, творчі спілки і організації інтелектуальні. Саме це русло імперіалізму також використовують для організації політичних диверсій проти країн соціалізму.

Т. ЗАХАРЧЕНКО,
ст. редактор відділу пропаганди Київського торгу.